

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci žalobce: **F. M.**, zast. JUDr. Markétou Němcovou, advokátkou se sídlem Brno, Riegrova 1378/1, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. ledna 2014, čj. KUJI 2150/2014, sp. zn. OOSČ 39/2014 OOSC/13, **t a k t o :**

- I. **V řízení přerušeném usnesením nadepsaného soudu ze dne 22. prosince 2014, čj. 28 A 5/2014-38, se p o k r a č u j e .**
- II. **Žaloba s e z a m í t á .**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako nepřípustné odvolání žalobce do rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále také jen „správní orgán I. stupně“ nebo „městský úřad“) ze dne 13. 11. 2013, čj. DOP/3304/2013-11. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení. Uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 25. 11. 2013 (fikcí) a ten proti němu podal prostřednictvím zástupkyně JUDr. Markéty Němcové v zákonné lhůtě dne 9. 12. 2013 odvolání. K odvolání nebyla přiložena plná moc k zastupování, proto správní orgán I. stupně vyzval zástupkyni k doplnění odvolání o plnou moc ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne doručení výzvy. Dne 19. 12. 2013 mu přišla odpověď, že plná moc bude doložena ihned po návratu JUDr. Němcové z dovolené, tj. dne 6. 1. 2014. Správní orgán I. stupně následně předložil odvolání spolu se spisovým materiálem žalovanému, přičemž konstatoval, že plnou moc do 8. 1. 2014 neobdržel.

Žalovaný uvedl, že po posouzení věci dospěl k závěru, že podané odvolání je nepřípustné. Podle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), si účastník řízení může zvolit zmocněnce a zmocnění zastoupení je třeba prokázat písemnou plnou mocí nebo plnou mocí udělenou ústně do protokolu. Odvolání podala zástupkyně žalobce, která k němu ale písemnou plnou moc nepřipojila. Správní orgán I. stupně ji vyzval k doložení plné moci a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu. Jelikož výzva zůstala bez odezvy, bylo namístě postupovat podle § 92 odst. 1 správního řádu. Žalovaný pro úplnost uvedl, že věc přezkoumal i z hlediska, zda nejsou dány předpoklady pro obnovu řízení nebo pro přezkoumání rozhodnutí, a dospěl k závěru, že nikoliv.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení. Namítá, že nesprávným postupem správního orgánu byl zásadně zkrácen na svých právech a bylo mu znemožněno domáhat se svých práv využitím opravných prostředků.

Uvedl, že prostřednictvím své zástupkyně podal v zákonné lhůtě odvolání. Výzvou ze dne 16. 12. 2013 byla zástupkyně vyzvána k doložení plné moci k zastupování, a to ve velmi krátké lhůtě pěti pracovních dnů od doručení písemnosti. Žalobce se pozastavil nad tím, proč správní orgán stanovil tak krátkou lhůtu, kdy lhůta měla vypršet dne 23. 12. 2013. Na tuto výzvu bylo obratem reagováno přípisem koncipientky advokátní kanceláře ze dne 19. 12. 2013 s tím, že z důvodů zahraniční dovolené JUDr. Němcové bude plná moc dodána po jejím návratu. Žalobce uvedl, že ve věci samé tak byl učiněn další úkon stvrzující řádné udělení plné moci, neboť koncipientka v žádném případě nepopřela právní zastoupení žalobce v této věci. Na tento přípis správní orgán I. stupně ani příslušná úřední osoba žádným způsobem nereagovaly. Žalobce dále uvedl, že originál plné moci byl správnímu orgánu I. stupně zaslán poštou dne 6. 1. 2014, přičemž dle pravidelné zprávy Českého telekomunikačního úřadu je tak doručováno druhý pracovní den 95 % zásilek a zbývajících 5 % následující pracovní den. Zástupkyně žalobce proto byla v dobré víře, a to i sám žalobce, že plná moc byla řádně dodána a že odvolací řízení řádně běží.

Dále žalobce uvedl, že pokud plná moc nebyla správním orgánem skutečně doručena, jak tvrdí žalovaný, měl správní orgán I. stupně na nedodání plné moci upozornit advokáta i žalobce. Žádná výzva však učiněna nebyla, naopak již 8. 1. 2014 bylo zcela nesprávně a nezákonně správním orgánem I. stupně konstatováno, že plnou moc neobdržel. Žalobce vnesl pochybnost, zda v tak krátké

Ihůtě mohl správní orgán prověřit, že plná moc je či není řádně doručena na jeho podatelnu. Tento postup označil za nestandardní a nezákonný, dle jeho názoru v něm lze spatřovat účelovost jednání a snahu o co nejrychlejší vyřešení případu k tíži žalobce. Tímto postupem došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces a zároveň k porušení zásady dvojinstančnosti, materiální pravdy a ochrany dobré víry. Dle žalobce je rovněž otázkou, kdy došlo k postoupení věci žalovanému jako odvolacímu orgánu, když ten svým rozhodnutím již ze dne 14. 1. 2014 odvolání zamítl právě z důvodu nedoložení plné moci k zastupování. Vyslovil domněnku, že v době, kdy byl spis postupován a dopravován k odvolacímu orgánu, mohla být na městském úřadě příslušná plná moc nalezena, avšak zřejmě z časových důvodů nemohla být žalovanému postoupena. Žalobce poukázal i na to, že k vypracování zprávy správního orgánu I. stupně, k postoupení a doručení odvolacímu orgánu a k vydání rozhodnutí ve věci samé došlo za pouhé 3 pracovní dny. I tento postup označil za nestandardní.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Řízení o žalobě proti shora identifikovanému rozhodnutí žalovaného bylo krajským soudem přerušeno usnesením ze dne 22. prosince 2014, čj. 28 A 5/2014-38. Důvodem bylo vyčkání zaslání spisového materiálu k věci, který byl již dne 26. 3. 2014 žalovaným předložen k řízení zahájenému na základě podnětu žalobce k provedení přezkumného řízení u nadřízeného správního orgánu, tj. u Ministerstva dopravy. Vzhledem k tomu, že zmíněný nadřízený správní orgán k opakovaným dotazům krajského soudu na stav řízení sděloval, že z důvodu dlouhodobé přetíženosti nebyl ve věci dosud učiněn žádný úkon a že věc proto nebyla dosud vyřízena, soud dne 8. 3. 2017 vyžádal přímo od zmíněného ministerstva spisovou dokumentaci k věci s tím, že nebude nadále vyčkávat na vyřízení podaného podnětu. Tím odpadl důvod přerušení soudního řízení a bylo rozhodnuto o pokračování v něm.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně vydal dne 13. 11. 2013 rozhodnutí čj. DOP/3304/2013-11, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ve spojení s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 21. 3. 2013 v 9:54 hodin jako řidič osobního automobilu značky BMW 530d, registrační značky ..., na dálnici D1, v km 98,5 ve směru jízdy na Prahu, v katastru obce Skorkov, okres Havlíčkův Brod, jel nedovolenou rychlostí, když mu byla v tomto úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 130 km/h naměřena rychlost jízdy 159 km/h, tj. po zvážení možné odchylky měřicího zařízení rychlost jízdy 154 km/h. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že v řízení před správním orgánem I. stupně nebyl žalobce zastoupen. Proti rozhodnutí I. stupně bylo podáno odvolání ze dne 9. 12. 2013, které bylo téhož dne (tj. v zákonné lhůtě) doručeno tomuto správnímu orgánu a které bylo podáno jako zástupkyní žalobce JUDr. Němcovou. K odvolání však plná moc této zástupkyně přiložena nebyla. Výzvou k doplnění plné moci ze dne 16. 12. 2013 vyzval správní orgán I. stupně zmíněnou zástupkyni k doložení zastoupení. K tomu ji stanovil lhůtu 5 pracovní dnů od doručení výzvy. Dne 19. 12. 2013 sdělila advokátní koncipientka advokátní kanceláře této zástupkyně, že plná moc bude doložena ihned po návratu JUDr. Němcové z dovolené, jejíž předpokládaný návrat do advokátní kanceláře je dne 6. 1. 2014. Dne 8. 1. 2014 vyhotovil správní orgán I. stupně předkládací zprávu a stanovisko k odvolání a následující den bylo spolu se spisem doručeno žalovanému jako odvolacímu orgánu. Ten odvolání zamítl žalobou napadeným rozhodnutím jako nepřípustné ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí vydal dne 14. 1. 2014 a téhož dne bylo vypraveno. Následující den 15. 1. 2014 byla dle doručky vyplněné poštovní doručovatelkou zásilka pro adresáta (žalobce) připravena k vyzvednutí a dne 28. 1. 2014 jako nevyzvednutá vložena do jeho schránky.

Dále je ve spise založen originál plné moci pro zástupkyni žalobce JUDr. Němcovou, která byla spolu s jejím přípisem ze dne 10. 1. 2014 doručena dne 14. 1. 2014 správnímu orgánu I. stupně. Z podacího razítka na obálce, v níž byly tyto listiny zaslány, je zřejmé, že byly předány k poštovní přepravě dne 13. 1. 2014. Následující den 15. 1. 2014 postoupil správní orgán I. stupně tuto plnou moc odvolacímu orgánu, který ji dle razítka podatelny obdržel dne 16. 1. 2014.

Dle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Z ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu vyplývá, že odvolání proti rozhodnutí smí podat účastník řízení (včetně opomenutého účastníka), případně může být podáno i jinou osobou než zástupcem ve prospěch účastníka, jestliže o to účastník požádá a nebude tím způsobena újma jinému účastníkovi (§ 34 odst. 4 správního řádu). Třetí možností podání odvolání je odvolání učiněné zástupcem účastníka, přičemž zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí (§ 23 správního řádu).

Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně nebyl zastoupen a bylo jednáno přímo s ním. Údaj o zastoupení zástupkyní je prvně uveden v odvolání, plná moc však připojena nebyla. Nejsou-li splněny veškeré náležitosti odvolání (v tomto případě nedostatek plné moci), je na místě postupovat podle ustanovení § 37 odst. 3 v návaznosti na § 82 odst. 2 správního řádu, podle něhož správní orgán vyzve podatele k odstranění vad podání ve

stanovené přiměřené lhůtě. Této povinnosti správní orgán I. stupně dostál, když vyzval podatele odvolání k doplnění oprávnění jednat, a to výzvou ze dne 16. 12. 2013. Jak je již shora uvedeno, na tuto výzvu reagovala dne 19. 12. 2013 advokátní koncipientka advokátní kanceláře s tím, že plná moc bude doložena ihned po návratu JUDr. Němcové z dovolené, tj. dne 6. 1. 2014. Z dalšího průběhu správního řízení je zřejmé, že správní orgán toto datum akceptoval a do 8. 1. 2014 vyčkal předložení předmětné plné moci. V tento den pak vyhotovil předkládací zprávu k odvolání a dle razítka podatelny byla tato zpráva dne 9. 1. 2014 spolu se spisem doručena žalovanému jako odvolacímu orgánu.

K výhradě žalobce, že pro doplnění plné moci mu byla stanovena velmi krátká lhůta pouze pěti pracovních, nutno připomenout, že pokud se rozhodl pro zastoupení v odvolacím řízení, měla být plná moc doložena již současně s podáním odvolání. Šlo tedy již o náhradní lhůtu, kterou lze za takové situace považovat za přiměřenou. Navíc správní orgán ani nelpěl na zachování této pětidenní lhůty, když akceptoval sdělení o zaslání plné moci až po návratu JUDr. Němcové z dovolení, tj. dne 6. 1. 2014, a vyčkal do 8. 1. 2014 na její doručení. Nutno konstatovat, že pochybnost žalobce o tom, zda v tak krátké lhůtě mohl správní orgán prověřit doručení plné moci na jeho podatelnu, není na místě. Jak totiž vyplynulo z listin založených ve správním spise, není pravdivé jeho tvrzení, že byl originál plné moci správnímu orgánu I. stupně zaslán poštou dne 6. 1. 2014. To zcela jednoznačně vyplývá z přípisu JUDr. Němcové nesoucího datum 10. 1. 2014 (pátek), v němž mimo jiné odkazuje na výzvu k doplnění odvolání ze dne 16. 12. 2013 a sděluje, že v příloze plnou moc zasílá. Tato zásilka pak byla dle podacího razítka podána k poštovní přepravě až v pondělí 13. 1. 2014 a následující den 14. 1. 2014 doručena na podatelnu orgánu I. stupně. Ten ji ihned následující den postoupil žalovanému jako odvolacímu orgánu, kterému byla doručena dne 16. 1. 2014.

Na uvedeném postupu krajský soud neshledává nic nezákonného ani nestandardního, správní orgány konaly ve věci bezodkladně. Rovněž vydání rozhodnutí o odvolání žalovaným čtvrtý pracovní den po obdržení předkládací zprávy a spisu nelze považovat v takto jednoduchém případě za neobvyklé či nestandardní. Je rovněž zřejmé, že neobstojí domněnka žalobce, že v době postoupení spisu odvolacímu orgánu mohla být na městském úřadě příslušná plná moc nalezena a že z časových důvodů nemohla být žalovanému postoupena, neboť plnou moc JUDr. Němcová odeslala prostřednictvím pošty správnímu orgánu I. stupně až dne 13. 1. 2014 a doručena byla dne 14. 1. 2014. Byl to tedy její laxní přístup k požadavku na zaslání plné moci, když ji neodeslala dne 6. 1. 2014 (jak na výzvu k předložení plné moci v jiné než pětidenní lhůtě sdělila její advokátní kancelář), ale až za týden 13. 1. 2014. Jestliže plná moc nebyla žalovanému do dne vydání jeho rozhodnutí o odvolání předložena, vyhodnotil zcela oprávněně, že žalobce nebyl v řízení zastoupen, a odvolání podané JUDr. Němcovou oprávněně považoval za učiněné osobou neoprávněnou.

V posuzované věci proto dospěl krajský soud shodně jako žalovaný k závěru, že podané odvolání proti rozhodnutí ze dne 13. 11. 2013, čj. DOP/3304/2013-11, bylo učiněno JUDr. Němcovou, která nebyla vzhledem k nedostatku plné moci takové podání oprávněna učinit. Jednalo se tedy o odvolání učiněné neoprávněnou osobou a tedy o odvolání nepřípustné.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 11. květen 2017

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Renata Vašatová